

वेल्हाच्या विकासाच्या प्रवारांनी आत्तापर्यंत फक्त गाप्पा मारल्या

वेल्हे (दत्तात्रय नलावडे) : अत्यंत मागास तालुका म्हणून वेल्हे तालुका ओळखला जातो. तालुक्यात मागासलेपणा घालविण्यासाठी येथील रहिवाशांना पर्यटन उद्योगाच्या माध्यमातून, शेतीसिंचनातून रोजगार देण्याच्या घोषणा केंद्रीय कृषिमंत्री शरद पवार २०-२५ वर्षांपासून करत आहेत. एकीकडे विकासांच्या घोषणा सुरू आहेत तर दुसरीकडे स्वराज्यभूमी असलेली जमीन विकून छत्रपती शिवायांचे मावळे वंशज देशोधडोला लागले आहेत.

गेल्या १५-२० वर्षांत वेल्हातील पानशेत, वरसगाव धरण खोऱ्यांपासून वेल्हे, तोरणा, राजगड, थेट रायगड केळद, कर्नावट घिसर पर्यंतच्या निम्त्याहून अधिक जमिनी मावळ्या शेतकऱ्यांनी विकून टाकल्या आहेत या जमिनीत

रस्त्यांचा खरा फायदा भांडवलदारांना होणार आहे. अशोच स्थिती नियोजित मधे घाट रस्त्याची आहेत. दुष्काळात तेरावा महिना अशी उपरोधिक म्हण प्रचलित आहे. वेल्हे हा पूर्ण जिल्ह्यात तेरावा तालुका आहे. सरकारी अधिकारी, कर्मचारी या तेराव्या तालुक्यात नोकरी करण्यास नाखूष असतात. दुर्गम व डोंगराळ वेल्हाला विकासाबाबत राज्यकर्तेही कायम नाखूष आहेत. वेल्हाच्या विकासासाठी राज्यकर्त्यांनी भरीव प्रयत्न केले नाहीत याचे दर्शन दावणी उन्हाळा सुरू झाला की पाहवयास मिळत आहे.

पानशेत, वरसगाव, गुंजवणी व खडकवासला अशी चार धरणे तसेच भाटभरचे पाणलोट क्षेत्र असलेला वेल्हे तालुक्यातील निम्त्याहून अधिक गावे ताज्या धरणे घाली उन्हाळा सुरू

फसल्या असताना ठेकेदार पैसे घेऊन गावब होतात. राजगड खोऱ्यातील मेटपिलावरे, देवपाळ, राजणे, आस्कवडी, आदी ठिकाणी नळयोजना फसल्या आहेत. सरकारी आकडेवरी नुसार १२९ गावांपैकी २७ गावे पाणी टंचाईग्रस्त आहेत.

पुण्या-मुंबईत हॉटेल्स, डाबे, दुकानांत, कंपन्यात नोकरी, काम करणाऱ्या वेल्हातील तरुणांना स्थानिक भागात रोजगाराचे कोणतेच साधन नाही. औद्योगिक वसाहत नाही. पानशेत सारख्या ठिकाणी इयत्ता दहावीनंतर शिक्षणाची सोय नाही. सिगापूर, खाणू, गारजाईवाडी, मोहरी, कर्नावट, चांदर अशा ऐतिहासिक खेड्यात रस्ते, वीज, पाण्याची सोय नाही. वेल्हातील बहुतांशी शेती अद्यापही पावसावरच अवलंबून आहे.

